UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum tam quadragesimales: q[uam] de sanctis

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Dominica quarta quadragesime: de discordia vel de odio vel remissione iniuriarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69837

Visual Library

pendētē accepit ac brachio oī dolore
remoto reſtituit. Mane facto ſtupētī
bus cūctis celebrauit. Cūqꝫ iperator
q̄ſiuiſſet ſi aliquē ſuū modū docuiſſet
R̄ndit ſe filiū ſarraceni docuiſſe. Qui
capt⁹ ſuā malicią̄ confeſſus eſt.

¶ Dn̄ica.iiij. De diſcordia: vel de o-
dio vel de remiſſione iniuriarum.

NOn erit heres
filius ancille cuꝫ filio li-
bere. ad Gal.iiij. ¶ A flu
mine eloquentie. Et aureo pelago.
Pub. cornelio Scipione cū ſolido fun
damento rōnis fuit cōcluſū inter oēs
virtutes neceſſarias. Gubernationi ꝛ
regimini reipublice ꝛ boni cōmunis:
maxime eſſe neceſſariā pacē: vnionē
ꝛ amorem reciprocum. Unde Lactā.
in.v.li.c.viij. Quaꝫ beatus eſſet: q̄ꝫ
aureus humanaruꝫ rerū ſtat⁹: ſi per
totum orbem manſuetudo: impietas
ꝛ pax ꝛ innocentia et equitas: ꝛ tem
perantia ꝛ fides morarek. Que ſentē
tia verificatur ꝑ Policratē in.vi.lib.
c.vij. de Italia. Infelix Italia q̄ ciuili
bus in ſeipā ſciſſa diſcordijs de culmi
ne fortune deiecta pateſcit inſultib⁹
exterarum gentiuꝫ quibus conſueue
rat imperare. Romā nanqꝫ mūdi cul
men ꝛ dn̄am ſuoꝝ diſſentio ciuiū red
dit ancillantē. Sup verbo Poli. po-
ne quattuor monarchias mundi que
ad nihil venerunt propter bella ꝛ diſ
cordias. Prima fuit chaldeoruꝫ que
incepit a Nino tēpore abrae. Secun-
da carthaginenſium q̄ incepit a. D.
Didone. Tertia romanoꝝ que ince-
pit a Romulo ꝛ Remo. Quarta gre-
coruꝫ que ab Alexandro magno que
ꝑpt diſſidia: diſcordias ꝛ ſimultates
ſunt terre equate. Un̄ eſt ꝙ maxima
pars xp̄ianitatis eſt in manu turci.
Certe propter bella. Ubi conſtātino
polis. Ubi niger pontus. vbi ſcuteri.
vbi capha. vbi traſebunda. vbi tota
grecia, ſimul cuꝫ Tracia ꝛ Theſalia

In manu infidelium ſunt propter diſ
cordias xp̄ianorum. Iō xp̄s Luc. xi.
Omne regnū ꝛc. ꝛ Lactan. in. i. c. iij.
Quicq̄d em̄ diuiſionē capit ꝛ interitū
capiat neceſſe ē. Quapropter clamat
Paulus Philippen. Oro vt chari-
tas veſtra magis ac magis abundet
Quare o Paule: q2 ſine ipſa opera no
ſtra nihil valent ad meritū vite eter
ne. xi. q. iij. c. Archiepiſcopus. Sine
concordia ſpernit deus cūcta: nec re
cipit oblationes ſacerdotū: ideo par-
tialis ꝛ odioſus ꝛ diſcordans: non ſūt
dei: ſed diaboli. Unde ꝛ priuantur he
reditate patris noſtri dei. Un̄ Pau-
lus ſub velamento duorum filiorum
abrae ancille ꝛ libere: ſignati per du
os populos bonos ꝛ malos di. Nō ꝛc.
In quibus verbis de diſcordia vel de
remiſſione iniuriarum predicabimus
hodie. Ubi tria conſideranda ſunt.
¶ Primuꝫ dr̄ offenſionis.
¶ Scōm dr̄ malignationis.
¶ Tertiū dr̄ inductionis.
¶ Primum dr̄ ꝛc. Utrū diſcordia aut
odiuꝫ ſit pctm̄ mortale. Due ſunt opi
niones. vna ꝙ ſic: alia ꝙ non. Opinio
q̄ dicit ꝙ non aſſumit fundamentū ta
le. Si odiū eſſet mortale nō reperiret
in ſanctis viris: ſꝫ in ſanctis inuentū
eſt odiū. vt in Dd̄ qui ſanctus erat in
ps. xxv. Iniquos odio habui ꝛ legem
tuā dilexi. ꝛ Act. xv. c. Orta eſt diſcor
dia inter Paulū ꝛ Barnabaꝫ. igit nō
eſt pctm̄. Preterea in deo reperitur.
Sap. xiiij. Abominabilis eſt deo impi
us et impietas eius. Eccl. xij. Altiſſi
mus odio habet peccatores igit nō ē
pctm̄ mortale aut veniale. ¶ Secūda
opinio dicit ꝙ ſic. vnde Io. i. Can̄. iij.
c. Qui non diligit: manet in morte.
Omnis qui odit fratrem ſuū homici-
da eſt. Reſponſio ad hanc difficulta-
tem ſm̄ Tho. ij. ij. q. xxxiiij. ar. iij. Al
ber. in. iij. diſtin. xxxv. Quod odiū eſt
pctm̄ mortale. Que concluſio probat
tripliciter. Primo ratione. Secundo
auctoritate. Tertio figura. Ratione
duplici. Primo preceptionis. Scōo

ↄtrariſtionis. Primo preceptionis.
Una maxima eſt in theologia. Omne
qḋ eſt contra p̄ceptū diuinū ē morta
le pctm̄: ſʒ odiū ⁊ diſcordia ac patriali
tas eſt cōtra p̄ceptuʒ diuinū, igit̄ ⁊c̄.
Qḋ ſit contra p̄ceptuʒ pʒ in vtroqʒ te
ſtamento. Primo in veteri Leuit. xix.
Non ſtabis contra ſanguinē ꝓximi
tui: Nō q̄ras vltionē: nec memor eris
iniurie ciuium tuoꝝ: ſed diliges ami
cum tuuʒ ſicut teipſū. Preterea Exo.
xxiij. Si videris aſinuʒ odientis te ia
cere ſub onere non pertranſibis ſʒ ſub
leuabis cū eo. Glo. interlinearis. Si
p̄ceptuʒ eſt de animali plus de homi
ne. Eccle xxviij. Relinque ꝓximo tuo
nocenti te: ⁊ tunc dep̄canti tibi pctā
ſoluent̄. Secundo in teſtamento nouo
Mat. vi. Scriptuʒ eſt antiquis. Dili-
ges amicum tuum: ⁊ odio habebis in
imicum. Ego autem dico vobis. Dili
gite inimicos veſtros: bene facite his
⁊c̄. Super quo Criſo. Qualem vis er
ga te deum eſſe. cum delictoruʒ tuoꝝ
veniam poſcis: taleʒ te exhibere de-
bes his qui deliquerūt in te. Jlle. Et
a cano. de pe. di. v. c. Falſas. Qui odi
um in corde gerit. ſciat ſe veram pe-
nitentiam non poſſe pagere. ¶ Secū
do ratione ⁊c̄. Jllud quod eſt charita
ti contrariuʒ que eſt virtutū excellen
tiſſima eſt mortale: ſed odium eſt cha
ritati contrarium vt ponit Tho. ij. ij.
q. xxviij. ar. i. Uñ apoſtol⁹. i. ad Cori.
xiij. Si linguis hoim loquar ⁊ ange
loꝝ: charitatē aūt non habeam fact⁹
ſum velut es ſonans aut cymbalum
tinniens. Et ſi habuero omnem pro-
phetiā. ⁊ nouerī myſteria oīa. Et ſi
habuero omnem fideʒ: ita vt montes
transferā: charitatem autem non ha
buero nihil ſum. Et ſi diſtribuero om
nes facultates meas in cibos paupe
rum. Et ſi tradidero corpus meū ita
vt ardeam. charitateʒ autem non ha
buero nihil mihi ꝓdeſt. Jlle. Unde in
huius figuram gen. iiij. Caim. qꝛ odi
um habuit ad abel eius ſacrificiū fu-
it reprobatū. Uñ patet concluſio. Sʒ
querit anima cera dubiuʒ. Que ſunt
illa que odiuʒ generāt ⁊ pacē turbāt
Reſpondet Egidius lib. de regimine
principum. Et alij doctores. Quod
ſunt quattuor peccata.
¶ Primum eſt pctm̄ ſuperbie.
¶ Scōm eſt pctm̄ auaritie.
¶ Tertium eſt pctm̄ luxurie.
¶ Quartum eſt pctm̄ inuidie.
¶ Primum ⁊c̄. Quod patet triplici le
ge. Primo angeloꝝ. Diuiſio ipſorum
ortuʒ habuit ex ſuperbia luciferi. De
qua Iſa. xiiij. Jn celuʒ aſcendā ſcʒ tri
nitatis et exaltabo ſoliuʒ meuʒ ⁊ ero
ſimilis altiſſimo. Ex hac ſupbia vna
pars illoꝝ remāſit in celo deū adorā
do humiliter. Alia pars in infernum
fuit abiecta cum p̄ncipe tenebraruʒ
Ex hoc ꝓpter ſuperbiam regnū fuit
diuiſum. Uñ Apoca. Factuʒ ē p̄liū in
celo michael ⁊ angeli eius pugnabāt
cum dracone ⁊ michael p̄ualuit: et
ꝓiectus eſt draco ille qui vocabatur
dyabolus. Jlle. Unde ꝙ hodie non ē
pax. Quia quilibet vult dominari.
¶ Scda eſt lex iudeoꝝ. Jn. iij. Reg.
xij. Dicitur ꝙ Salomone mortuo Ro-
boam ei⁹ filius dixit populo iudeoꝝ
qui querebat alleuiationē: a ſuo rege
taliarū. Ut hodie ſunt. Minor digi-
tus me⁹ groſſior ē dorſo Salomonis
Jpſe vos cecidit flagellis: ego vero
ſcorpionibus. O ſuperbia regis. Uñ
dicit Cicero. i. de offi. Nihil eſt lau-
dabilius p̄claro viro: placabilitate ⁊
clementia. Ob quaʒ ſuperbiā regis
diuiſum eſt regnum in duas partes.
Sʒ ſi queris quis miſit regē in hanc
ſuperbiā. Reſpondeo ꝙ conſiliū iuue
nū cui adherebat, relinquēs illō ſenū
cum eſſet male factum. Unde philo-
ſophus. vi. Ethi. Juuenes non poſ-
ſunt eſſe prudentes: quia prudētia re
quirit experientiam: que multo indi
get tempore. Ex hoc Romulus cētuʒ
ſapientes de populo elegit qui erāt
veterati quoꝝ cōſilio reſpub. regeba
tur qui dicebantur ſenatores et pa
tres conſcripti. Senatores ꝓpter ſe

ſus et maturitatis etatem: quaſi ſe-
niores, Patres vero conſcripti ꝓpter
affectum. Qꝛ ſicut patres erant cir-
ca bonū reipublice. Et hoc Alexāder
magnus. dum ad aliquod belluꝫ per
gebat. non eligebat robuſtos corpo-
re tm̄. ſꝫ veteranos qui cuꝫ patre ſuo
Philippo militauerāt: ⁊ ſic ſapiētia
eoruꝫ de hoſtibus triumphabat. Vñ
Cice. de ſene. Non virib⁹ aut veloci
tate corporis res magne aguntur: ſꝫ
concilio grauitate et ſententia. In hu
ius figuraꝫ. Numeri. xi. Dixit dñs.
Moyſi. Congrega mihi de ſeniorib⁹
iſrl'. vij. viros: vt ſint iudices ⁊ magi-
ſtri populi: et iudicent populuꝫ. Pra
ctica: ꝙ nunc in cōſilijs ſunt iuuenes
colerici: fatui: imprudentes. Ex hoc
reſpub. male ſe hꝫ. Senes ſunt habē
di in reuerētia. C. de veteri iure. enu.
l. Deo auctore Tāta aūt a nobis anti
quitati habita eſt reuerētia vt nomi
na prudentiuꝫ viroꝝ taciturnitati tra
dere nullo patiamur modo. Ille. Et
Leui. xix. Corā cano capite conſurge
⁊ honora pſonā ſenioꝛ. i. Thi. vi. Se
niorem ne increpaueris. ſed obſecra
vt patrē. Sap. iiij. Senectus em̄ ve-
nerabilis eſt. Quando moritur ſenex
plange. o fili. Ad ꝓpoſituꝫ. Roboam
ergo ſpreuit conſiliū ſenuꝫ. Vñ factū
eſt vt Jeroboā ſeruus Salomonis re
gnaret in hieruſaleꝫ ſuper. x. tribus.
Tertia lex romanoꝝ. Oroſius li. vi.
de Julio ceſare. q̄ ſuperbia ſua voluit
obtinere regnū ⁊ imperiuꝫ. Vñ ſena
tus ei contradixit. Pompeius ꝟo pro
ſenatu arma ſuſcepit ꝑ. republica: ⁊
ex hoc diuiſi ſunt adinuicem. Julius
perſecutus eſt eos: ⁊ victoriā contra
Pompeiū obtinuit: et fact⁹ eſt rex ro
manoꝝ ⁊ ꝓpter hoc tota ciuitas ſte-
tit ꝑ quattuor annos in diuiſione in q̄
bus annis facta eſt effuſio ſanguinis
terribilis. ¶ Scdm pctm̄ ⁊c̄. Vñ tot
bella. Ab auaritia. Lucanus Certa
men mouiſtis opes. Et Sene. li. de
quattuor virtutibus. Quietiſſimam
vitaꝫ agerent hoīes in terris ſi hec
duo verba a natura oīm reꝝ tollerēt
meum et tuuꝫ. Ille. Vñ diſcordie. Vñ
lites in palatio. Aduocati ꝓcurato-
res. Certe ab hac. Probat duplici le
ge iudeoꝝ ⁊ romanoꝝ. Primo iudeo
rum. Gen̄. xiij. de Abraham ⁊ Loth: q̄
erāt amiciſſimi: propter diuitias ⁊ a-
uaritiam diuiſi ſunt ab inuicē. O quā
bone familie in preſentiaꝝ ſe diuidūt
et funditus vadunt. Qꝛ vt dicit La-
ctan. Primo lib. c. iij. Quicquid enim
capit diuiſionē: ⁊ interitum capiat
neceſſe eſt. Et xps. Lu. xi. Omne re-
gnum in ſe ipm diuiſum deſolabitur.
¶ Scda lex romanoꝝ. Titus liui⁹ li
bro d̄ origine vrbis. d. Quod nobiles
romani expulerunt vnam pte͂ a roma
et ipſi ad inuicē diuiſerūt agros et ꝓ
prietates expulſoꝝ ab vrbe. Unde ex
pulſi tantā iniquitatē ſuſtinere nō va
lentes ad arma ſunt concitati ex vtra
ꝗ parte. Et ſic diuiſiones et lites fa-
cte ſunt in roma et vaſtationes domo
rūm: ⁊ poſſeſſionūꝝ ſanguinis effuſio
Unde multa milia ſunt interfecta.
Vñ hoc Clama Ab auaritia. Ex hac
ꝓcedūt vſure ſacramēta falſa ¶ Ter
tiū pctm̄ ē ⁊c̄. Lactā. iij. Nulla vehe
mentior cā ꝗ̄ vnius femine a multis
maribus appetitio. Juuenalis. Nul-
la fere cā ē in q̄ non femina liteꝫ non
mouerit. Probat in duplici lege. Pri
mo iudeoꝝ Judicū. xx. de leuita. q̄
erat de tribu beniamin. cū eēt in Ga-
baon cū vxore ſua: hoſpitat⁹ eſt cū q̄
dā amico ſuo. Gabaonite eā ceperūt
qꝛ pulchra ⁊ violauerūt: ex q̄ dolore
mortua ē. Vir aūt ei⁹ poſuit eā ſup aſi
nū: ⁊ in Betelē reuerſus: vindictā pe
tēs ꝑ ſingulas trib⁹ Vñ interfecti ſūt
quinqꝫ milia. Scdo in lege grecorum
Achiles grecus viſa Poliſena tam
pulchra in eius amore captus. poſt
multas ſtulticias ab illa occiſus eſt.
Preterea Paris in greciam vnīes du
xit ſecū helenā de grecia in troiam
Unde ex hoc tota grecia commota eſt
contra troiam contra quam venerūt
Et ſic armatis mille et ducentis na-
uibus troiam potenter obſederunt.

Unde tot mala in rerum natura. fuci. ceruſe: cantilene: nigromantie ꝛ hmõi Uere ab hac: Uñquidã. Ue miſero iu= ueni qui ſtat ſubiect⁹ amori. ¶ Quar= tum pc̄m qd̄ pacem diſſipat: eſt inui= dia. Ualerius li. iiij. Nulla eſt tam mo deſta felicitas, que malignitatis den= tes vitare poſſit. Unde tot diſſentio= nes in populis. Inter artifices in om= ni arte. Ab inuidia. Probatur ĩ dupli= ci lege. Primo iudeoꝝ. i. Reg. xviij. Cum populus daret laudem Dauid. dicens. Saul percuſſit mille: ꝛ dauid decẽ milia. Amicicia que erat inter Dauid ꝛ Saul verſa eſt in odium ita ꝙ querebat eum interficere. Secũdo lege romanoꝝ Ualerius li. v. c. iiij. di. ꝙ. M. Coriolanus romanus ex in uidia bãnitus eſt apud Uolſcos Pro= pter quod maxima diſcordia inter eos et ſenatuz fuit. Unde ex hoc Coriola= nus venit contra romam cũ exercitu terribili et cum maximo romanoꝝ ter rore: ſ3 ex nutu matris pax fuit facta. O quis enarraret mala q̃ ex hac emer gũt Propter q̃ omnino tollenda eſt.

¶ Scd̃m dr̃ ꝛc̃. Quattuor ſũt maligni tates huius vitij odij et diſcordie

¶ Prima eſt naturalis legis contra= riatiua.

¶ Scd̃a ẽ hũani cordis obduratiua.

¶ Tertia ẽ crudelitatis inductiua.

¶ Prima eſt ꝛc̃. Tho. i. ij. q. xix. Lex naturalis eſt regula natural' rõnis di rectiua hũanoꝝ actuum. Obſeruator autẽ hui⁹ legis eſt homo. De quo phi loſophus. i. Pol. homo eſt optimũ aĩa lium ſegregatus aũt a lege ꝛ iuſticia eſt peſſimuz. hec lex clamat alta voce Quod tibi non vis fieri: alteri ne fa= cias: ꝛ econuerſo. vt dr̃ di. i. c. i. Et di. ix. Sana. Et. x. q. i. c. Placuit. Ad pro poſitum. Si eſſes in odio cum aliquo velles pacificari. Et ſi per viã ince= deres: Uelles ſaturari Bona vita ſo= cie. Uelles ꝙ reſpiceret oculo gracio= ſo: ꝛ te alloqueret̃. Et tu fac ſimiliter ſocie. De hac lege naturali illuſtrati pagani. Ius ciuile, ff. de legatiõib⁹. l. Queſitani. Cum inter hoies cogna= tionẽ quandã natura contraxerit. ꝯ̃ñs eſt hominẽ homini inſidiari nephas eſſe Ad practicã Sum⁹ oẽs in natura conformes: ideo debet eſſe adinuicez amor. Qr vt dicit phũs viij. Ethi. Si militudo eſt cauſa amicicie. Sap. xiij c. Om̃e aĩal diligit ſibi ſimile Sumus omnes ab vno patre generati et ma= tre Adam et eua Ab vno patre ſpũali De quo Math. vi. Pat̃ noſter qui es in celis Mat. xxiij. Unus eſt em̃ pater veſter qui in celis ẽ. Omnes autẽ vos fratres de hac lege fuere illuſtrati pa gani qui ſui s inimicis veniam dede runt. Uide Uale in. v. lib. c. i. Rubrica de clemẽtia romanoꝝ. Ubi ponit cau ſam quare romani magnifici ſunt ap= pelati: qr proni fuerũt in danda venia inimicis ſuis. O animi generoſi qui in ter ceteras eoꝝ virtutes fuere huma= ni Adſunt exempla q̃plurima. Pri= mo induxit exempluz Pompeij. Emu li regis Armenie nomine Trigamis cũ habuiſſet victoriã ipius ipm redu xit in patriã ſuam honorifice. Preter ea exemplũ de Lucio Paulo: qui fuit dux romanoꝝ audiens Perſarum re= gez victuz ad ſe adduci fecit quẽ ſem per habuerat infectum. occurrit ei cũ ornamentis decoratus romani impe= rij curuatũqz ad genua dexterã' por rigens eleuauit. ꝛ in tabernaculum ſuũ introduxit. et eum in ſolio ſuo ſe= cum ſedere fecit di. Sicut egregiũ eſt hoſtem coartare: ita laudabile eſt in= felici miſereri. Preterea Auguſt. epi ſtola ad Marcellinũ de tulio ceſare re fert ꝙ tãte memorie fuit ꝙ nihil ſole= bat obliuiſci: preter iniurias Et cũ ſe mel caput Põpei emuli ſui eẽt ei pre ſentatũ amare fleuit. d. Non placet mihi vindicta: ſed victoria. Si pagani hoc egerũt plus xp̄iani. Ualerius in. v. humanitatis Dulcedo barbaroꝛ3 ingenia penetrat. Et Augu. i. d̃ ciui. dei. Propriuz romanorum fuit parce re ſubiectis ꝛ: debellare ſuperbos. Acceptaqz iniuria ignoſcere q̃ pſe=

qui malebant. Ille. vñ patet p̄ma malignitas. ¶ Scd̄a dicit̄ ꝛc̄. Ber. li. de ꝯſideratione ad Eugeniũ papã. Coꝛ durũ eſt. qḋ contritione non ſcinditur pietate non emollitur ꝑcib⁹ nõ flectitur: minis non cedit: flagellis induratur. Quinq̃ conditiones ſunt cordis duri. Prima conditio Contritione nõ ſcindit: quia tales non dimittunt partes. non confitent̄: non ſe cõmunicant ꝛ ſic deſperati ad infernũ vadunt. qꝛ dimittunt filijs malũ exemplũ dimittunt arma in domo: et gladios ſãguinolentos: lanceas. Secunda conditio pietate non emollit̄. Tales non hñt pietatẽ: imo inimico adducunt duplicia. O talis eſt infern⁹ male faciat ei deus. Talis fuit impietas iudeoꝝ ad Pilatuz. Ecce rex inquit veſter. Clamauere. Tolle euz crucifige. Tertia conditio ꝑcibus non flectit̄. Non predicationes non ꝑcepta amicoꝝ poſſũt flecti. Si tamen ꝓmittunt nõ ſeruãt. Nulla gens infidelioꝛ talibus. Nullus confidat de ꝓmiſſione partialium: q̃uis oꝛe ꝓmittant in coꝛde habent diabolũ. Eccl'. xij. Nõ credas inimico tuo ineternũ. Et ꝓuerbiuz. De inimico recõſiliato nõ confidas Aſculani omnes iurauerunt ꝑ ſignũ crucis nunq̃ tenere partes. In paucis diebus iuramentuz fregerunt. O gẽs perfida. O dyaboli. Quarta conditio Minis nõ cedit dei aut ſanctoꝝ. Neminẽ timet odioſus. Exemplũ illius patris de quo Euſebius de ꝑparatione euã. q̄ duos fratres ad inuicẽ litigantes de lacu aque cũ nõ poſſet eos quietare totã aquã conduxit cum baculo per deſertuz in ſui ignominiam. Quinta conditio. Flagellis indurat̄. Indurantur coꝛda taliuz vt nullo pacto velint remittere. De tali odioſo. Job. xli ca. Coꝛ eius indurabit̄ quaſi lapis. In mõte vercellenſi. Cuz terra eſſet turbata partialitatibus mater. abſcondit duos filios ſuos ſub vegete veniens partialis in preſentia matris accepit filios ꝛ vnũ in aerem ꝓiecit ꝛ ipm̃ cũ gladio recoligebat. ꝛ poſtea ꝓiecit in murũ. Aliũ cepit ꝛ poſuit pedes ſuꝑ eum ꝛ euz gladio ꝑ mediũ ſcidit ꝛ in faciem matris ꝓiecit. ¶ Tertia dꝛ ꝛc̄. Adeo eſt graue peccatũ q̄ nulli parcit nõ fratri: non amico. Geneſ. iiij. Et odio Caym occidit fratrẽ ſuũ. Geñ. xxxvij. Filij iacob ex odio fratrẽ ſuũ vendiderũt hyſmaelitis. iij. deu. ꝛ forti⁹. Ex odio phariſeoꝛũ xp̄s occiſus eſt. Vere lãcea longini nõ fuit ita amara. vt coꝛ odioſi. Illa trãſfodit coꝛp⁹ moꝛtuũ xp̄i. Odiũ aũt hominẽ viuuz. Non eſt tãta malignitas in feris vt in odioſo. Vñ Aug. xij. de ci. dei. Nõ eñ intra ſe leones: aut intra ſe dracones: qualia hoies intra ſe bella gerunt. Ille. Aialia poſt bella ad paſtuz vadunt. Eccl'ſ. xxvij. Volatilia celi poſt conflictũ ad ſibi ſimilia conueniunt. Sed odioſus nõ. Sz eueniat illi vt ſicut ẽ durus in dimittẽdo: ita ei deus in remittendo. In euãgelio. Sic eñ pater veſter celeſtis faciet vobis ſi non remi. ꝛc̄. O ſocie ad capituluz veni. Dic pater noſter: vſq̄ ad illud Dimitte nobis ꝛc̄. Orationẽ contra te facis non ꝓ te. Vñ Criſ. Si iniuriã nõ dimittis q̄ tibi facta eſt: nõ orationẽ ꝓ te facis: ſed maledictionẽ ſuper te inducis. Quarta eſt ꝛc̄. Non eſt gñatio ita fatua ſub celo: vt ſunt partiales. Dicunt Johãnez baptiſtaz gibellinum. Quia digito oſtendit. Ecce agnus dei. Johannez euangeliſtaz guelphum. Dicũt eccliam guelphaz Imperatorẽ gibellinuz. Et ſic ſe ad inuicem ciuitates ſe deſpiciunt: et moꝛtales. Ex hac fatuitate ciuitates ꝛ caſtella deſtruũtur. Unde Tullius lib. de. ami. Que domus tam ſtabilis que ciuitas tam firma: que non odijs funditus poſſit euerti. Ille. Cur deſolata eſt roma. Certe: vt habet Aug. in pluribus locis de Ciui. dei propter ciuilis bella. Adſunt ciuitates italie O bononia mater ſtudioꝛuz. O ianua regina maris. O parma. O placẽtia O aſſiſium. O viterbium. O alie ciui

tates que diſcordijs ⁊ partialitatibꝰ dediſtis locum. Ubi eſt gloria veſtra. Plangunt menia. Palatia ruinata Uere ſnia ſaluſtij verificatur in catelinario. Concordia parue res creſcūt diſcordia maxime dilabuntur. Unde patet ſecundum.

¶ Tertiū dicitur ⁊c̄. Inducimur ad dimiſſionem huius odij et iniuriarū ſecundum doctores quadruplici rōne

¶ Primo rōne preceptionis.

¶ Scdo rōne fructificationis.

¶ Tertio rōne exemplificationis.

¶ Quarto rōne flagellationis.

¶ Primo rōne ⁊c̄. Quadruplex lex. Prima diuinalis. Quid dicis o Jeſu. Johannis. xv. Hoc eſt preceptum meum vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Et Mat. xviij. Petrus ad Jeſuꝫ dixit. Quotiens peccabit in me frater meus. dimittam ei vſqꝫ ſepties. Reſpondit ei. Non dico tibi vſqꝫ ſepties: ſed vſqꝫ ſeptuageſies ſepties id eſt totiens quotiens. Secūdo de p̄cepto legis canonicalis. Ambro. xi. q. iij. c. Archiep̄i. Sine concordia ſpernit deus cuncta. Si faceret homo omnia bona: ex alia parte odiuꝫ haberet: nihil agit. Tertio de p̄cepto legis ciuilis. ff. de officio. l. Congruit. Congruit bono et graui preſidi curare vt pacata ⁊ quieta ſit p̄uincia: quam regit. Et C. de veteri iure enucleando. l. Deo auctore noſtrum gubernante imperium qđ nobis a celeſti maieſtate traditū eſt ⁊ bella feliciter peragimꝰ ⁊ pacē decoramus et ſtatum reipublice ſuſtentamus. Ille. Contra pretores ⁊c̄. Quarto precepto legis paganalis. Demoſthenes in oratione ad Alexādrum. Cum enim vincamur a dijs in omni munere: ſola clementia eſt que nobis deos reddit equales. In. iiij. Ethicorum. Eſt ſeruile poſſe et velle vindicare et obliuiſci magnificum. O q̄ꝫ eſt magnificum. Seneca. Si magnanimus fueris nunq̄ꝫ reputabis tibi iniuriam fieri.

¶ Secundo ratione ⁊c̄. Homo conſequitur remiſſionem peccatorum et paradiſum. Unde Thomas. ij. ij. queſtione. xxv. dicit ꝙ plus eſt meritū diligē inimicū q̄ꝫ amicū. Quia ex maiori charitate p̄cedit: cū ſit contra naturā. ⁊ nil gratius pōt deo fieri q̄ꝫ inimicū diligere. Exēplū Johānis Guilberti q̄ educto enſe duꝫ inſeq̄ret̄ inimicū ⁊ iā cepiſſet ⁊ ille flexis genibꝰ p̄ merita paſſionis xp̄i oraſſet veniā. Ueniās inq̄t ad crucifixū: vt videā vtrū velit tibi parcā. Cūqꝫ ambo ante figurā lignei crucifixi eſſent ⁊ Johānes interrogaret an ſibi tale donum gratum eſſet. Inclinauit ſe lignenm caput: ⁊ ambo ad deum ſunt conuerſi.

¶ Tertio rōne ⁊c̄. Triplex exēplum. Primuꝫ paganoruꝫ cum eſſet Diogenes mire opinionis in populo q̄dam dixit ei. Multi dicunt mala de te. Reſpondit. Ne cures. Opꝫ ſapientiam ab inſipientibus feriri. O verbuꝫ gratioſum. Scdm exempluꝫ ſanctorū. De ſtephano qui dixit. Ecce video celos aptos. Dn̄e ne ſtatuas illis hoc peccatum. O Lucia. O katherina martyr. O Agatha q̄d feciſtis de vr̄is iniurijs. Uere deum pro illis orauimꝰ vt illis parceret. Et tu o maria cum videbas filiū tuum male tractari: latus aperiri: tn̄ p̄rem exorabas vt eis p̄ceret. Tertiū exēplū eſt ieſu xp̄i: qui in tormentis poſitus: dixit p̄ri. Luce. xxiij. Pater ignoſce illis. Super quo Bern. ſuper Cañ. ſer. lxiij. Flagellis ceſus ſpinis coronatus: clauis confoſſus: opprobrijs ſaturatus: patibulo affixus: Immemor tamen omniuꝫ dolorū dixit. Pater ignoſce illis: quia neſciūt quid faciunt. Pater amātiſſime; pater benigniſſime. Ubi dicit Hiero. ſuper Naum p̄phetam: ꝙ hoc verbuꝫ fuit tante efficatie in auribꝰ iudeorū. Qđ circa. v. M. iudeorū audito hoc verbo ad xp̄m ſunt conuerſi. Unde p꞉ꝫ tertia ratio. ¶ Quarto ratione ⁊c̄. Unde tot flagella: vt cariſtie: guerre: infirmitates: et alia q̄ꝫ plurima. Certe quia non eſt pax ſed

odia: q̄ diuinam iraȝ prouocant. Qđ
tibi oſtendo tali figura: que eſt beati
Uincentij. De quodā rege qui ciuita
tem quandā edificauit ꝓprijs ſūpti-
bus. Uñ miſit in ea ruſticos ꝛ eos no
bilitauit: faciēs eos ciues poſſeſſio-
nes ꝛ alia bona eis tribuens. Petēs
ab eis pactuȝ vt om̄ino non haberēt
contuberniū cū inimicis ſuis. Sȝ in
fra paucos dies fecerūt regi ſex tra-
dimenta. Primuȝ qꝛ fideȝ regi frege
runt de om̄ibꝰ non ſuādo. Scōm quia
ipm cū baliſtis expulerūt extra ciui-
tateȝ. Terciū qꝛ ambaſſiatores regiȝ
occiderūt. Quartuȝ qꝛ reginaȝ indu-
mētis ſuis nudauerunt. Quintum qꝛ
eius filias ſepteȝ violauerūt. Sextuȝ
qꝛ filiū q̄ regnare debebat diuiſerūt
ipm in duas ptes: ꝛ ſic regi miſerunt
Uidēs aūt rex hoc turbatꝰ eſt valde:
et capitaneum miſit q̄ oēs occidit ꝙ
nec gallus nec gallina ibi cantabat.
Notate ṽba. Moral'. Iſte rex eſt deꝰ
pater. Apo. iij. Rex regū ꝛ dñs dñan-
tium. Fecit ciuitatē. i. eccl'iaȝ ꝛ fideȝ
infam. In ea poſuit nos faciēs nos ci-
ues p baptiſmū. Sed mali xp̄iani fa-
ciunt regi ſex tradimenta. Primuȝ qꝛ
fidem in baptiſmo frāgunt. Ueni ad
capitulum o xp̄iane. Sacerdos in in-
greſſu eccleſie dixit. Quid petis? Re
ſpōdet compater: fideȝ. Et ſacerdos.
Quid tibi preſtat? Reſpondet vitam
eternam. Et ſacerdos iteruȝ replicat
dicens. Abrenuncias ſathane. Re-
ſpōdet abrenuncio. Practica. per om
nia pctā. Abrenūcio ſupbie, inuidie:
ire. Et nihil facis o homo. Scōm: qꝛ
extra ciuitatem cū blaſphemijs eijci
unt ipſuȝ deum. O quot blaſphemie.
Quale caſtrū: villa: ciuitas: vbi non
vituperet̄ nomē dei. Unde piꝰ papa
ad Thurcū. Confuſa ſunt om̄ia ꝛ tur
bata. Blaſphematur deus: nullus ti
mor. nulla legum reuerentia. Ter-
ciuȝ: quia occiderunt ambaſſiatores
id eſt predicatores q̄ hodiernis tēpo
ribus non audiuntur: ſed potius fa-
bule cauſa denti Apoſtolꝰ. Ad fabu-

las cōuertent̄. Quartuȝ: qꝛ reginam
id eſt eccl'iam militātem nudauerunt
O plati eccleſie quō hodie ſtat eccl'ia
Bona paupeꝝ ꝛ religioſoꝝ ꝛ conuen
tuuȝ vadūt in equos et canes. De il-
lo prelato cardinali q̄ ſex mille du-
catos expendit omni anno circa ca-
nes: ꝛ eoꝝ ſeruitores. o deꝰ. o graue
pctm̄. Alia bona in comedēdo. O pie
tas nunc nuda remāſit miſera ꝛ ſpo-
liata male ſtant altaria om̄ia deſola
ta. Quintū: qꝛ filias violauerūt. i. do
na ſpūſſācti: inter q̄ pcipuuȝ eſt timoꝛ
dei. De quo ps̄. Initiuȝ ſapiētie eſt ti
mor dñi. Uñ tot mala. Quia nō eſt ti
mor dei añ oculos hoim. Sextum: qꝛ
filium q̄ regnare debebat diuiſerunt
in duas ptes. O ciues mei audite me
Diuiſerūt in ptem guelfam ꝛ ptē gi-
bellinam. O fides catholica: quomō
male tractaris. Ex hac diuiſione om
nia mala eueniunt Oſee. x. Diuiſum
eſt cor eoꝝ: nunc interibunt. Contra
apoſtolus ad Epheſ. iiij. Una fides.
vnum baptiſma. vna eccl'ia. vnus de
us. Etiam viuat placentia: guelfo gi
bellino. Clama. viuat fides viuat ie-
ſus xp̄s. viuat padiſus. Ex hac diuiſi
one ſequunt̄ deſtructiōes ciuitatum
occiſio hoim. Unđ Pius papa riſum
habuit a turcho. Quod non timebat
xp̄ianos: quouſqꝫ regnabat inter eos
hoc ṽbū guelfo ꝛ gibellino. Et cū di
cerēt ei ſui barones. Illuſtriſſime pri
ceps tota xp̄ianitas ſe cōtra vos mo
uet. Reſpondit vni ex illis. Apphen-
de faſciculū ſagittaꝝ ꝛ frange. Pro-
bauit: ſed minime potuit. Iteꝝ tenta-
uit: ſed non potuit. Iſte auteȝ eas ap
prehēdit vnā poſt aliā: et eas fregit.
Sic faciā inquit de xp̄ianis vnū poſt
alium eos frāgam: qꝛ non ſunt vniti.
Practica. ꝓpter diſcordias ergo ve-
niunt mala oīa. O tinctores parate a
trum colorem. Qꝛ cito veniēt dies in
quibus filius fugiet patreȝ filia ma-
trem: amicus amicū: vicinus vicinū.
O Italia plange. O Italia time. O I-
talia caue ne propter diſcordias tu-

as in te deſeuiat ira dei. Uocauit ipſe
te multis annis: dotauit āplis bñfici
is. Miſit ad te p̄dicatores ſuos. Ter
ruit te ſignis ꝛ ꝓdigijs. Senſiſti ter-
remotus. peſtilentias. et ſterilitatem
grandē. Cōminatus eſt tibi de⁹. Sic
Certe hoc fecit: vt induceret te ad pe
nitentiam. Et tu in dies durior fis in
peccatis ꝛ malicia pſeuerādo. O Ita
lia decora. O regio diuitiaꝝ plena.
Noli contemnere deū. noli exacerba
re maieſtatē eius. Sed reuertere ad
dñm deū tuum penitēdo de peccatis
tuis. Qď ſi egerimus. ꝛc̄.

¶ Feria. ij. quarte hebdomade qua-
drageſime. De ludis fortune.

Auferte iſta
hinc Jo. ij. c. ¶ Erat ꝓ
pe paſcha iudeoꝝ ꝛ ie
ſus aſcendit hieroſoly
mā. In trib⁹ ſolēnitati
bus in anno tenebant̄ ꝯuenire in hie
ruſalem: videlʒ in paſcha. in penthe-
coſt. in feſto tabernaculoꝝ. vt dr̄ Exo
di. xxiij. Aſcendit aūt ieſus ad feſtuʒ
paſche. Et inuenit in tēplo oues ꝛ bo
ues: ꝛ colūbas: ꝛ mercatores q̄ talia
in tēplo vēdebant. Turbat⁹ ieſus fe-
cit flagelluʒ de funiculis: ꝛ oēs eiecit
de tēplo. His aūt q̄ columbas vende-
bant dixit. Auferte iſta hinc ꝛ nolite
ꝛc̄. Sed q̄re placabiliter eiecit ven-
dentes columbas. Rñdeo ꝙ hoc egit
rōne ſignificati: non rōne colūbe. Spi
ritusſctūs deſignat̄ per colūbam: per
tres conditiones q̄s habʒ. Prima: qꝛ
habʒ gemitū ꝓ cantu: ſic ſpūſſanctus
facit pctōrē gemere. Scđa: qꝛ ſine fel
le: ſic ſpūs. ſ. Sap. xij. O q̄ꝫ bonus ꝛ ſu
auis eſt ſpūs tuus. Tercia nidificat
in foraminib⁹ petre: ſic ſpiritus. ſ. in
lateribus xp̄i ſpem ponere facit ho-
minē. ꝛc̄. Uidentes talia pharisei: in-
dignati dixerūt. Quod ſignuʒ oñdis
nobis. ſ. q̄ poteſtate hec facis. Rñdit
ieſus. Soluite templum hoc. Solui-
te. i. ſolueritis Non eſt v̄bum inducti-
uum ad faciendū: cum fuerit ſimplex
malum ex p̄te iudeoꝝ: ſed eſt v̄bū de
nunciatiuum quod erat p ipſos fien-
dum. Soluite. i. ſolueritis. Qꝛ in paſſio
ne xp̄i: fuit anima ſoluta a corpe. Et
in tribus diebus excitabo illud. Nō
dicit poſt dies tres: qꝛ chriſtus nō fu-
it mortuus p tres complete: ſʒ. xxxix.
horis. Dixerunt ergo iudei Quadra
ginta ꝛ ſex annis edificatum eſt tem
plum hoc: ꝛ in tribus diebus excita-
bis illud. Hoc dicūt iudei eſſe impoſ-
ſibile. Et multo plus deriſiſſent: ſi re
ſurrectionem ſui corporis dixiſſet ap
te. Qꝛ difficilius eſt reſuſcitare mor-
tuum: q̄ꝫ tale edificare templū. Et iu-
dei non loquebantur de templo edifi
cato a Salomone quod fuit conſtru
ctum in. vij. annis: vt dr̄. iij. Reg. vi.
ſed de templo edificato poſt captiui-
tatem babylonicā. Ille autē dicebat
de templo corporis ſui. Ac ſi dicat.
Uos queritis ſignum de mea poteſta
te: et ego dico vobis: ꝙ ſi corpus meū
diſſolueritis per mortē: ego illud re
ſuſcitabo per meam virtutem. Unde
multi crediderunt in eū: videntes ſi-
gna ꝛ prodigia que. ꝛc̄. Applica. De
ludis fortune predicabimus hodie.
De q̄bus ſunt. iij. vidēda myſteria.
¶ Primum: dr̄ diſtinctionis.
¶ Scđm: dr̄ abominationis.
¶ Tercium: dr̄ punitionis.
Primum. ꝛc̄. Secundū Tho. iiij. diſt.
xvi. q. vlti. arti. i. Ricardus. iiij. diſt.
xvij. Archi. ij. per Robertum holcot.
ſuper Sap̄. Albertum in. iiij. diſtin.
xvi. Duran. ij. ſen. Triplex eſt ludus
Et ſm hanc diſtinctionem pōt ludus
cognoſci quando peccatum eſt.
¶ Primus eſt proueniens ex magna
deuotione.
¶ Secund⁹ eſt proueniens ex huma
na recreatione.
¶ Tercius eſt proueniens ex dyabo
lica ſuggeſtione.
¶ Primus. ꝛc̄. de quo in p̄s. Omnes